

עפ"א 24641/01/14 - יוסף ציפורி נגד עיריית תל-אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 14-01-24641 ציפורி נ' עיריית תל-אביב

בפני כב' השופט ירון לוי
מבקש יוסף ציפורி
נגד עיריית תל-אביב
משיבה

החלטה

הבקשה

- .1. בקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

תשתיית עובדתית

- .2. ביום 20/12/2009 הרשע בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו (כבד השופטת א. גזית) בתיק ב 3291/06, את המבקש בעירה של בניה ללא היתר, של קיר, גג מפה ותוספת שטח של 12.6 מ"ר, לבית בתל אביב (להלן: "המבנה") והושת עליו, בין היתר, קנס בסך 2,000 ₪.

בנוסף, הוצאה צו הריסה כנגד המבנה, שנכנס לתקף ביום 20/10/2010.

(להלן: "**פסק הדין**").

- .3. בתאריך 12/1/2014 - בחולוף **כ-4 שנים ממועד מתן פסק הדין, ומהמועד החוקי להגשת ערעור**
- הגיש המבקש בקשה זו להארכת מועד להגשת ערעור על פסק הדין.

טעמי הבקשה

- .4. הטעם המרכזי העומד ביסוד הבקשה הוא שינוי נסיבות - החלטת ועדת ערר מיום 15/9/2011 המאפשרת הקשרת המבנה, בגין ההצעה המשיבת בבית משפט קמא, לפיה אין כל סיכוי להקשרת המבנה. לטענת המבקש, יש בטעם זה כדי לאין את פסק הדין, ולהצדיק התערבותה ערצת הערעור.

עמדת המשפטיה

5. המשיבה התנגדה לבקשה לאור חלוף הזמן המשמעותי, הן מהמועד שבו פסק הדיון הפרק לחלוות, כ-4 שנים, והן ממועד החלטת ועדת העורר, לעללה משנהים.

המשיבה הוסיף כי כו�ן לא תלואה בקשה ליותר, ביחס למבנה, בפני הוועדה וכי בקשתו الأخيرة של המבוקש להיתר נסגרה ביום 20/11/2013, בשל אי עמידתו בתנאים הנדרשים להכשרת המבנה.

דין והכרעה

6. לאחר שבחנתי מכלול הניסיבות בענייננו וטיעוני הצדדים, הגיעתי לכל מסקנה שדין הקשה להידחות.

בקשה להארכת מועד להגשת ערעור - הכלל

7. הلقה היא כי במסגרת בקשה להארכת מועד, על בית המשפט לעורר איזון "בין שיקולי מדיניות כלליים, כמו גם שיקולים ואינטראטיבים המשתנים על פי נסיבותו של כל מקרה. במסגרת השיקולים הכלליים, יש ליתן את הדעת, בין היתר, ל��ילתו של ההליך הפלילי להביא לחקירה האמת, ולמנוע מתן פסק דין שתוצאותיו נובעת רק מכשלים פרוצדוראליים. מנגד, יש ליתן משקל לצורך להציב גבול להימשכותם של הליכים; לאינטראטיב בדבר סופיות הדיון; לאינטראטיב בדבר יציבות המשפט ולאינטראטיב בדבר ניהול אפקטיבי של המערכת השיפוטית באופן שתימנע אנדרלומוסיה ופגיעה בשירות הנימנת לציבור בbatis המשפט של ערעור".

(ראו ע"פ 8338/09 **cedar נ' מדינת ישראל** (3/1/2010)).

מן הכלל אל הפרט

8. מנימוקי הקשה לא ברור מדוע לא פנה המבוקש בבקשתו זו מיד לאחר החלטת ועדת העורר והמתין משך לעללה משנהים עד שהגיש את הבקשה.

9. מעבר לכך, אין בידי לקבל טענת המבוקש כי יש בהחלטת ועדת העורר, לפיה ניתן להכשיר את המבנה, כדי לאין את פסק הדיון. ההיפך הוא הנכון. אף מהחלטתה הנטענת של ועדת העורר, לפיה ניתן להכשיר את המבנה - שאין חולק שעד מועד הגשת הבקשה לא הוכשרה בנויותו - עולה שבמועד המიוחס לבקשת בכתב האישום, נבנה המבנה ללא היתר ולפיכך הרשעתו בדיון יסודה.

10. אף אילו עמדה בפני בית משפט קמא החלטת ועדת העורר, לפיה ניתן להכשיר את המבנה, לכל היותר היה בכך כדי לשמש נימוק לעונש. בענייננו, לאור העובדה שאף כו�ן, בחלוף לעללה מ-4 שנים ממועד פסק הדיון, טרם הוכשר המבנה, ספק רב אם היה בכך כדי להשפיע על גזר הדיון.

.11. מנימוקי הבקשה עולה למבחן טענות רבות כלפי החלטות מנהליות של הרשות, ובכלל המשיבה, בעניינו. אין סבור שההיליך ראוי לבחינת טענות אלה הוא במסגרת ערעור על פסק דין, שהפרק חלוט, לפני כ-4 שנים.

.12. המסקנה היא שבנסיבות העניין, בהיעדר טעם הצדדים מתן ארכה להגשת ערעור בשינויו כה משמעותי, נוטה הCPF בבירור לטובת כלל סופיות הדיון ויציבות המשפט ודוחית הבקשה.

סוף דבר

.13. לאור כל האמור, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ד, 05 פברואר 2014, בהעדך
הצדדים.